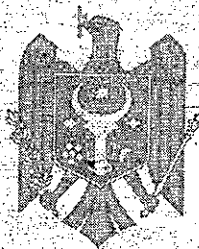

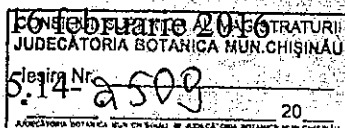
REPUBLICA MOLDOVA
JUDECĂTORIA BOTANICA

MD-2038, mun. Chișinău, str. Zelinski 13
<http://jb.iustice.md>; e-mail: jb@iustice.md
tel. 52-20-21

РЕСПУБЛИКА МОЛДОВА
СУД БОТАНИКА

MD-2038, мун. Кишинэу, ул. Зелинского 13
<http://jb.iustice.md>; e-mail: jb@iustice.md
тел. 52-20-21

Domnului Alexandru TĂNASE,
Președinte al Curții Constituționale

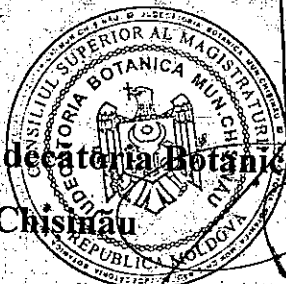
În conformitate cu prevederile art. 135 alin. (1) lit. a), g) din Constituție, Hotărârii Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016, Vă expediem sesizarea despre verificarea constituționalității art.186 alin. (3), (8), (9), (11) Cod procedură penală, în sensul corespunderii cu prevederile art. 25 alin. (4) Constituția Republicii Moldova.

Anexă:

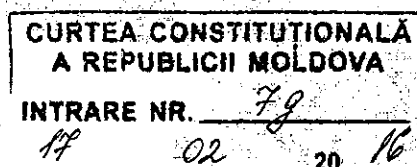
- actul de sesizare, 10 file;
- încheierea judecătorei Botanica mun. Chișinău din 05.02.2016, 05 file;
- răspunsul Curții Supreme de Justiție din 15.02.2016 la sesizarea judecătorei Botanica mun. Chișinău, 01 file;
- decizia Curții de Apel Chișinău din 10.02.2016, 07 file.

Cu înalte considerațiuni,

Judecător în Judecătoria Botanică,
mun. Chișinău

Viorica PUICA

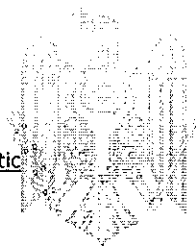
REPUBLICA MOLDOVA

JUDECĂTORIA BOTANICA

Chișinău, str. Zelinski 13

<http://jb.justice.md>; e-mail: jb@justice.md

tel. 52-20-21

РЕСПУБЛИКА МОЛДОВА

СУД БОТАНИКА MD-2038, mun.

мун. Кишинэу, ул. Зелинского 13

<http://jb.justice.md>; e-mail: jb@justice.md

тел. 52-20-21

Curtea Constituțională a Republicii Moldova

SESIZARE

**prezentată în conformitate cu art.135 alin.(1), lit. a), g) din
Constituție**

I. AUTORUL SESIZĂRII:

Judecătoria Botanica mun.Chișinău, judecătorul PUICA Viorica.

Adresa pentru corespondență: mun. Chișinău, str. Zelinski 13,
tel.022528013, fax.022522021, e-mail: jb@justice.md .

II. OBIECTUL SESIZĂRII

Prezenta sesizare are ca obiect de examinare verificarea constituționalității prevederilor art.186 alin.(3), (8), (9), (11) Cod procedură penală nr.122 din 14 martie 2003, în vigoare 12 iunie 2003, în sensul corespunderii cu prevederile art.25 alin.(4) din Constituția Republicii Moldova.

III. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI EXAMINATĂ DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

În procedura judecătorului din Judecătoria Botanica mun.Chișinău, se află în examinare cauza penală în privința inculpaților Hîrcîiala Ruslan, Procop Viorel și

Stegărescu Simion învinuiți în comiterea infracțiunilor prevăzute la art.217/1 alin. (4) lit.b), d) și art.27, 46, 248 alin. (5), lit. d) Cod penal.

Cauza penală se examinează după procedură generală și se află la faza cercetării judecătorești, etapa audierii inculpaților.

Inculpații au fost reținuți, la 20.03.2015.

Prin încheierea judecătorului de instrucție din Judecătoria Centru mun.Chișinău din 21.03.2015 a fost admis demersul procurorului și aplicată măsura preventivă sub formă de arest preventiv pentru o perioadă de 30 de zile.

Ulterior, prin încheierea judecătorului de instrucție din Judecătoria Centru mun. Chișinău din 17.04.2015, a fost prelungit arestul pe un termen de 30 de zile.

Potrivit încheierilor Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 18.05.2015, 12.08.2015 și din 12.11.2015, a fost prelungit arestul în privința inculpaților, de fiecare dată cu 90 de zile.

În cadrul ședinței judiciare, examinând demersul procurorului din Procuratura mun.Chișinău, Vinițchi Pavel, de prelungire a măsurii preventive sub formă de arest preventiv, avocații Vizarda Ion, Ciachir Anatolie, și Pîcăluș Dorian, au invocat neconstituționalitatea prevederilor art.186 Cod procedură penală cu art.25 alin.(4) din Constituția RM.

Prin încheierea din 05.02.2016, instanța de judecată a admis parțial demersul procurorului, prelungind măsura preventivă sub formă de arest până la 20.03.2016, **data expirării termenului de 12 luni**, și în baza art.7 alin.3 Cod de procedură penală, a informat Curtea Supremă de Justiție care, la rândul său, urma să sesizeze Curtea Constituțională.

Instanța de judecată la aplicarea prevederilor art.186 alin.(3), (8), (9), (11) CPP al RM, analizate în cumul, care permit prelungirea termenului de arest până la emiterea sentinței, **peste 12 luni**, s-a confruntat cu o incertitudine în privința constituționalității acestei legi.

Potrivit deciziei Curții de Apel Chișinău din 10.02.2016 s-a admis recursul declarat de procuror, și s-a prelungit arestul în privința inculpaților pe un termen de 90 zile, începând cu 11.02.2016, adică cu depășirea termenului de 12 luni. Recursurile depuse de avocați despre anularea încheierii din 05.02.2016, cu eliberarea inculpaților de sub arest preventiv, și aplicarea altei măsuri preventive au fost respinse.

IV. EXPUNEREA PRETINSEI ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ADUSE ÎN SPRIGINUL ACESTOR AFIRMAȚII

În cadrul examinării cauzei penale, la soluționarea demersului procurorului despre prelungirea arestului preventiv, instanța de judecată s-a confruntat cu o incertitudine în privința constituționalității prevederilor art.186 alin.(3), (8), (9), (11) Cod procedură penală, care analizat în cumul permite **prelungirea arestului pe un**

termen mai mare de 12 luni. Or, conform art.25 alin.4 din Constituția Republicii Moldova, arestarea se face în temeiul unui mandat, emis de judecător, pentru o durată de cel mult 30 de zile, iar termenul arestării poate fi prelungit numai de către judecător sau de către instanța judecătorească, în condițiile legii, **cel mult până la 12 luni.**

1. Prevederi relevante din Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art.135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova:

În baza hotărârii menționate supra, Curtea Constituțională a hotărât:

1. În sensul art.135 alin.(1) lit.a) și g) coroborat cu art.20, 115, 116 din Constituție:

- în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională;

- excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau de reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu;

- sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de Apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza;

- judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea următoarelor condiții:

1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la art.135 alin.1 lit.a) din Constituție;

2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Până la adoptarea de către Parlament a reglementărilor în executarea hotărârii, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de Apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza, în temeiul aplicării directe a art.135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituție.

2. Prevederi relevante din Codul jurisdicției Constituționale

Articolul 38. Subiecții cu drept de sesizare

(1) Curtea Constituțională exercită jurisdicția constituțională la sesizarea făcută de:

a) Președintele Republicii Moldova;

b) Guvern;

- c) ministrul justiției;
- d) Curtea Supremă de Justiție;
- f) Procurorul General;
- g) deputatul în Parlament;
- h) fracțiunea parlamentară;
- i) Avocatul Poporului;
- i¹) Avocatul Poporului pentru drepturile copilului;
- j) Adunarea Populară a Găgăuziei (Gagauz-Yeri) - în cazurile supunerii controlului constituționalității legilor, regulamentelor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și dispozițiilor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, ce îngrădesc împuternicirile Găgăuziei.

(2) Subiecții prevăzuți la alin.(1) pot face sesizări în probleme ce țin de competența lor, cu excepția sesizării:

a) privind revizuirea Constituției, care poate fi făcută de subiecții indicați în Constituție art.141;

b) privind constatarea circumstanțelor ce justifică dizolvarea Parlamentului, care poate fi făcută de Președintele Republicii Moldova;

c) privind constatarea circumstanțelor ce justifică suspendarea din funcție a Președintelui Republicii Moldova sau interimatul funcției de Președinte al Republicii Moldova, care poate fi făcută în temeiul unei hotărâri a Parlamentului, semnate de Președintele Parlamentului;

d) ce are ca obiect constituționalitatea unui partid, care poate fi făcută de Președintele Republicii Moldova, de Președintele Parlamentului, de Guvern, de ministrul justiției sau de Procurorul General. Președintele Parlamentului poate face sesizări numai în temeiul unei hotărâri a Parlamentului, Procurorul General – în temeiul unei hotărâri a colegiului Procuraturii Generale, ministrul justiției – în temeiul unei hotărâri a colegiului Ministerului Justiției.

Articolul 39. Forma și conținutul sesizării

(1) Sesizarea se prezintă în scris în limba moldovenească.

(2) Sesizarea trebuie să fie motivată și să cuprindă:

- a) denumirea Curții Constituționale ca instanță sesizată;
- b) denumirea și adresa subiectului sesizării;
- c) obiectul sesizării;
- d) împrejurările pe care subiectul își întemeiază cerințele;
- e) cerințele sesizării;
- f) alte date referitoare la obiectul sesizării;
- g) nomenclatorul documentelor anexate;
- h) semnătura subiectului, codul și ștampila lui.

3. Prevederi relevante din Constituția Republicii Moldova:

Articolul 4

Drepturile și libertățile omului

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Articolul 21

Prezumția nevinovăției

Orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Articolul 25

Libertatea individuală și siguranța persoanei

- (1) Libertatea individuală și siguranța persoanei sînt inviolabile.
- (2) Percheziționarea, reținerea sau arestarea unei persoane sînt permise numai în cazurile și cu procedura prevăzute de lege.
- (3) Reținerea nu poate depăși 72 de ore.
- (4) Arestarea se face în temeiul unui mandat, emis de judecător, pentru o durată de cel mult 30 de zile. Asupra legalității mandatului se poate depune recurs, în condițiile legii, în instanța judecătorească ierarhic superioară. Termenul arestării poate fi prelungit numai de către judecător sau de către instanța judecătorească, în condițiile legii, cel mult pînă la 12 luni.
- (5) Celui reținut sau arestat i se aduc de îndată la cunoștință motivele reținerii sau ale arestării, iar învinuirea - în cel mai scurt termen; motivele reținerii și învinuirea se aduc la cunoștință numai în prezența unui avocat, ales sau numit din oficiu.
- (6) Eliberarea celui reținut sau arestat este obligatorie dacă motivele reținerii sau arestării au dispărut.

Articolul 115

Instanțele judecătorești

- (1) Justiția se îndeplinește prin Curtea Supremă de Justiție, prin curțile de apel și prin judecătorii.

Articolul 135

Atribuțiile

- (1) Curtea Constituțională:
 - a) exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărîrilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărîrilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;
 - b) interpretează Constituția;
 - c) se pronunță asupra inițiativelor de revizuire a Constituției;
 - d) confirmă rezultatele referendumurilor republicane;
 - e) confirmă rezultatele alegerii Parlamentului și a Președintelui Republicii Moldova;
 - f) constată circumstanțele care justifică dizolvarea Parlamentului, demiterea Președintelui Republicii Moldova sau interimatul funcției de Președinte, precum și imposibilitatea Președintelui Republicii Moldova de a-și exercita atribuțiile mai mult de 60 de zile;
 - g) rezolvă cazurile excepționale de neconstituționalitate a actelor juridice, sesizate de Curtea Supremă de Justiție;
 - h) hotărăște asupra chestiunilor care au ca obiect constituționalitatea unui partid.
- (2) Curtea Constituțională își desfășoară activitatea din inițiativa subiecților prevăzuți de Legea cu privire la Curtea Constituțională.

4. Prevederi relevante ale Convenției Europene a Drepturilor Omului:

Articolul 5. Dreptul la libertate și la siguranță

1. Orice persoană are dreptul la libertate și la siguranță. Nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția următoarelor cazuri și potrivit căilor legale:

- a) dacă este deținut legal pe baza condamnării pronunțate de către un tribunal competent;
- b) dacă a făcut obiectul unei arestări sau al unei dețineri legale pentru nesupunerea la o hotărâre pronunțată, **conform legii**, de către un tribunal ori în vederea garantării executării unei obligații prevăzute de lege;
- c) dacă a fost arestat sau reținut în vederea aducerii sale în fața autorității judiciare competente, atunci când există motive verosimile de a bănuși că a săvârșit o infracțiune sau când există motive temeinice de a crede în necesitatea de a-l împiedica să săvârșescă o infracțiune sau să fugă după săvârșirea acesteia;
- d) dacă este vorba de detenția legală a unui minor, hotărâtă pentru educația sa sub supraveghere sau despre detenția sa legală, în scopul aducerii sale în fața autorității competente;
- e) dacă este vorba despre detenția legală a unei persoane susceptibile să transmită o boală contagioasă, a unui alienat, a unui alcoolic, a unui toxicoman sau a unui vagabond;
- f) dacă este vorba despre arestarea sau detenția legală a unei persoane pentru a o împiedica să pătrundă în mod ilegal pe teritoriu sau împotriva căreia se află în curs o procedură de expulzare ori de extrădare.

2. Orice persoană arestată trebuie să fie informată, în termenul cel mai scurt și într-o limbă pe care o înțelege, asupra motivelor arestării sale și asupra oricărei acuzații aduse împotriva sa.

3. Orice persoană arestată sau deținută, în condițiile prevăzute de paragraful 1 lit. c) din prezentul articol, trebuie adusă de îndată înaintea unui judecător sau a altui magistrat împuternicit prin lege cu exercitarea atribuțiilor judiciare și are dreptul de a fi judecată într-un termen rezonabil sau eliberată în cursul procedurii. Punerea în libertate poate fi subordonată unei garanții care să asigure prezentarea persoanei în cauză la audiere.

4. Orice persoană lipsită de libertatea sa prin arestare sau deținere are dreptul să introducă un recurs în fața unui tribunal, pentru ca acesta să statueze într-un termen scurt asupra legalității deținerii sale și să dispună eliberarea sa dacă deținerea este ilegală.

5. Orice persoană care este victimă unei arestări sau a unei dețineri în condiții contrare dispozițiilor acestui articol are dreptul la reparații.

Articolul 13. Dreptul la un recurs efectiv

Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

5. Prevederi relevante ale Codului de procedură penală:

Articolul 7.

Legalitatea procesului penal

(1) Procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod.

(2) Dacă există neconcordanțe între prevederile tratatelor internaționale în domeniul drepturilor și libertăților fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și prevederile prezentului cod, prioritate au reglementările internaționale.

(3) Dacă, în procesul judecării cauzei, instanța constată că norma juridică ce urmează a fi aplicată contravine prevederilor Constituției și este expusă într-un act juridic care poate fi supus controlului constituționalității, judecarea cauzei se suspendă, se informează Curtea Supremă de Justiție care, la rîndul său, sesizează Curtea Constituțională.

Articolul 186. Termenul Ținerii persoanei în stare de arest și prelungirea lui

(1) Termenul Ținerii persoanei în stare de arest curge de la momentul privării persoanei de libertate la reținerea ei, iar în cazul în care ea nu a fost reținută – de la momentul executării hotărîrii judecătorești privind aplicarea acestei măsuri preventive. În termenul Ținerii bănuितului, învinuitului, inculpatului în stare de arest se include timpul în care persoana:

1) a fost reținută și arestată preventiv;

2) a fost sub arest la domiciliu;

3) s-a aflat într-o instituție medicală, la decizia judecătorului de instrucție sau a instanței, pentru expertiză în condiții de staționar, precum și la tratament, în urma aplicării în privința ei a măsurilor de constrîngere cu caracter medical.

(2) Ținerea persoanei în stare de arest în faza urmăririi penale pînă la trimiterea cauzei în judecată nu va depăși 30 de zile, cu excepția cazurilor prevăzute de prezentul cod.

(3) În cazuri excepționale, în funcție de complexitatea cauzei penale, de gravitatea infracțiunii și în caz de pericol al dispariției învinuitului ori de risc al exercitării din partea lui a presiunii asupra martorilor sau al nimicirii ori deteriorării mijloacelor de probă, durata Ținerii învinuitului în stare de arest preventiv la faza urmăririi penale poate fi prelungită:

1) pînă la 6 luni, dacă persoana este învinuită de săvârșirea unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsă maximă de pînă la 15 ani închisoare;

2) pînă la 12 luni, dacă persoana este învinuită de săvârșirea unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsă maximă de pînă la 25 de ani închisoare sau detențiune pe viață.

(4) Învinuiților minori durata Ținerii în stare de arest preventiv poate fi prelungită numai pînă la 4 luni.

(5) Fiecare prelungire a duratei arestării preventive nu poate depăși 30 de zile în faza urmăririi penale și 90 de zile în faza judecării cauzei.

(6) În caz dacă este necesar de a prelungi durata arestării preventive a învinuitului, inculpatului, procurorul, nu mai tîrziu de 5 zile pînă la expirarea termenului de arestare, înaintează judecătorului de instrucție sau, după caz, instanței care judecă cauza un demers privind prelungirea acestui termen. În cazul în care, la data adoptării sentinței, termenul arestului preventiv rămas este mai mic de 15 zile, instanța de judecată este obligată, la demersul procurorului, să se pronunțe asupra prelungirii termenului arestului preventiv pînă la pronunțarea sentinței.

(7) La soluționarea demersului privind prelungirea termenului arestării preventive, judecătorul de instrucție sau, după caz, instanța de judecată este în drept să înlocuiască arestarea preventivă cu arestarea la domiciliu, liberare provizorie sub control judiciar sau liberare provizorie pe cauțiune.

(8) După trimiterea cauzei în instanța de judecată, termenul judecării cauzei cu menținerea inculpatului în stare de arest, din ziua primirii cauzei în instanța de judecată și pînă la pronunțarea sentinței, nu poate depăși 6 luni, dacă persoana este învinuită de săvârșirea unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsă maximă de pînă la 15 ani închisoare, și 12 luni, dacă persoana este învinuită de săvârșirea unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsă maximă de pînă la 25 de ani închisoare sau detențiune pe viață.

(9) După expirarea termenelor stabilite la alin. (5) și (8), termenul judecării cauzei cu menținerea inculpatului în stare de arest poate fi prelungit doar în cazuri excepționale, la demersul

procurorului, printr-o încheiere motivată a instanței care judecă cauza, de fiecare dată cu 3 luni până la pronunțarea sentinței.

(10) Hotărârea instanței de prelungire a termenului de judecare a cauzei cu menținerea în stare de arest a inculpatului poate fi atacată cu recurs în instanța ierarhic superioară. Atacarea hotărârii nu suspendă examinarea cauzei.

(11) Prevederile stabilite la alin. (5), (6), (8), (9) și (10) se aplică, în mod corespunzător, la examinarea cauzei în apel.

V. EXPUNEREA DATELOR SUPLIMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

Suspendarea procesului constă în încetarea temporară a actelor de procedură de către instanța de judecată din cauza unor împrejurări obiective, ce fac imposibilă desfășurarea mai departe a procesului și este imposibil de determinat când împrejurarea obiectivă, în cazul dat Curtea Constituțională se va expune, iar procesul va putea fi reluat.

Instanța de judecată nu a suspendat procesul penal deoarece inculpații sunt arestați.

În scopul organizării examinării cauzei penale într-un termen rezonabil, ținând cont de complexitatea cauzei, instanța de judecată a fixat mai multe date de ședință, ultimele fiind pentru 16.02.2016 și 26.02.2016.

Instanța de judecată în concluzia sa de a nu suspenda procesul penal, a reținut criteriile de determinare a termenului rezonabil, menționate în art.20 CPP al RM, inclusiv reiterate în jurisprudența Curții Europene, obligația instanței de judecată de a examina o cauză penală în care figurează inculpați arestați, cu celeritate. Totodată instanța mai reține că norma în privința căreia a apărut incertitudinea de neconstituționalitate, art.186 alin.(3), (8), (9), (11) CPP al RM, reglementează termenul ținerii persoanei sub arest și prelungirea lui, dar nu norme care s-ar referi la fondul cauzei. De exemplu, norme privind calificarea faptei imputate, sancțiunea care urmează a fi aplicată sau norme de procedură care, în esență, ar impune suspendarea procesului.

Instanța de judecată dă asigurări că în caz de necesitate, la cererea Președintelui Curții Constituționale, dosarul penal nr.1-239/15 privind învinuirea lui Stegărescu Simion, Procop Viorel, Hîrcîială Ruslan în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.217/1 alin.4 lit.b), d) și art.27, 46, 248 alin.5 lit.d) CP al RM, va fi transmis imediat.

După pronunțarea încheierii din 05.02.2016 privind prelungirea arestului, instanța de judecată a solicitat Curții Supreme de Justiție sesizarea Curții Constituționale, în vederea verificării constituționalității art.186 alin.(3), (8), (9), (11) Cod procedură penală, în corespundere cu prevederile art.25 alin.4 din Constituția RM.

În contextul în care Curtea Constituțională, la 09.02.2016, a hotărât că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții direct de către judecătorii, pe

rolul cărora se află cauza, Curtea Supremă de Justiție a remis actele expediate cu privire la propunerea de sesizare, pentru a fi aplicate direct prevederile Hotărârii Curții.

VI. EXPUNEREA CERINTELOR AUTORULUI SESIZĂRII:

Judecătorul consideră că sunt întrunite condițiile, menționate în Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art.135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova:

1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la art.135 alin.1 lit.a) din Constituție – instanța de judecată sesizează Curtea Constituțională pentru a se expune referitor la verificarea constituționalității art.186 alin.(3), (8), (9), (11) Cod procedură penală, în corespundere cu prevederile art.25 alin.4 din Constituția RM.

2) excepția este ridicată de către instanța de judecată din oficiu – chiar dacă avocații inculpaților Vizdoga Ion, Ciachir Anatolie, și Pîcălău Dorian, au invocat neconstituționalitatea prevederilor art.186 Cod procedură penală în raport cu prevederile art.25 alin.(4) din Constituția RM, nu au solicitat ridicarea excepției de neconstituționalitate;

3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei – instanța de judecată, prin încheierea din 05.02.2016, a admis parțial demersul procurorului de prelungire a măsurii preventive sub formă de arest preventiv până la 20.03.2016, **data expirării termenului de 12 luni**. Instanța de judecată consideră că indiferent de concluziile instanței de recurs privitor la legalitatea și temeinicia încheierii din 05.02.2016 privind prelungirea termenului de arest, până la 20.03.2016, excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată, deoarece sub imperiul normelor contestate s-au născut raporturi juridice care continuă să producă efecte, normele ce se conțin în art.186 CPP al RM sunt aplicabile raporturilor juridice și determinante la soluționarea chestiunii privind prelungirea arestului după data de 20.03.2016;

4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate – din analiza jurisprudenței Curții Constituționale, judecătorul nu a depistat vre-o hotărâre anterioară a Curții în privința problemei expuse mai sus.

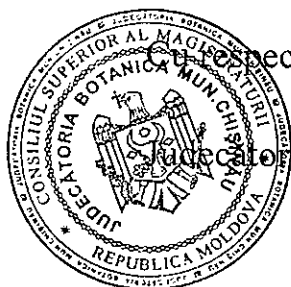
În consecință, judecătorul solicită Curții Constituționale, să verifice constituționalitatea prevederilor art.186 alin.(3), (8), (9), (11) Cod procedură penală, în corespundere cu prevederile art.25 alin.4 din Constituția RM.

VII. DOCUMENTELE ANEXATE

1. încheierea judecătorei Botanica mun.Chișinău din 05.02.2016;
2. răspunsul Curții Supreme de Justiție din 15.02.2016 la sesizarea judecătorei Botanica mun.Chișinău;
3. decizia Curții de Apel Chișinău din 10.02.2016.

VIII. DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA

Declar pe onoare ca informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Respect,

Judecătorul din Judecătoria Botanică,
mun. Chișinău

Viorica PUICA